

3709

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

1

Spinna åt pyss  
lingarna.

Spinna åt pysslingarna.

Min mormor, som bodde i Kuskahuset (Andrarums socken) Albo härad) berättade att där fanns en backe, som kallades Bårrjarehöj. Där var pysslingar. Där var en kvinna, som skulle spinna åt pysslingarna. De skulle lägga ut blånor och hör (lin) på ett visst ställe på backen och där skulle kvinnan hämta det och sen spinna till pysslingarna. Så när hon hade "sponged" skulle hon lägga det dit igen och så skulle betalningen ligga där.

3709

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

Skogsmannen som var så gammal.

2  
Skogsmannen  
som var så gam  
mal.

På ett ställe i Maglehem var där en skogsmann och höll till. Han hade varit där i många generationer. Där hade kommit nya ägare till gården men gubben blev kvar. Han låg inne på bänken och där hade han väl ligged i många Herrans år. Han bara åt men sa aldrig någonting. Så funderade kvinnan på hur hon skulle få honom att prata. En gång när hon skulle brygga tog hon ett äggskal och i det lade hon litet malt i. I botten av skalet borrhade hon ett hål och så hällde hon litet varmt vatten över maltet liksom när man har malt i en "russtabel".. Då tittade gubben opp och sa: "E ja nu så gammel agge! Ja har ligged i yaggan i åta år om å har sitt Majlehimms ora åpptjörd me plau tre gånga å åppvöjst igen tre gånga, men allri har ja sitt nøggen bygga dricka å ett äggskal förr.än nu."

3709

Skåugubben i Maglehem.

På ett ställe i Maglehem var där en skåugubbe. Han kom in där varenda kväll och satt i stuan till de tände.

Varenda kväll sa kvinnan, innan de tände: "Nu tännor vi" och då gick han.

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

3  
Skåugubben i  
Maglehem.

3709

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

4

Bäckahästen

Bäckahästen.

I Illstorp (Andrarums sn, Albo hd) bodde en man som hette Pär Arvidsson. Han var barnfödd i Fiskabäck. Han fick en gång fatt i bäckahästen. Han fick milan på han och sen körde han som helsicke. Men hur det var så kom han en gång och få milan nå av hästen och då reste han (hästen).

I Blästorp (Andrarums sn) viste sig också bäckahästen hos Åstrad Nils. En av folket kom ut och trodde att det var någon av gårdens hästar och tog fatt i honom. Då var där någon som sa: Släpp du hästen i Guss namn. När mannen nämnde Guds hamn försvann hästen.

3709

Spiritus.

På ett ställe var de mycket fattiga. De hade många glutta. Så kom den fattige mannen till en nabo som hade det bättre ställt och beklagade sig. Den andre sa till honom:  
"Fattig behöver da inte vara. Du kan skaffa dig en "spirtus"."  
"Hont ska jag få fatt i den?" frågade den fattige. Jo, han skulle ta en tårbagge och lägga i en träask och så skulle han ge den "fastanes-regel" (spott på fastanes mage) ett års tid och så skulle han lägga sig i döllies namn och säga opp i den döllies namn. Så skulle han aldrig behöva lida någon nöd.  
Men då sa mannen: Då vill jag hellere inga pengar ha.

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

5  
Spiritus.

*Orindarnas, Hårad, Haglebo*

3709

*Ernst Trösten 1932*

*Elma & Kati Olson*

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

6

Goenisse.

Goenisse.

På ett ställe hade de nisse. Där var tröskemannar. De fick aldrig logolvet tomt. Det sjönk väl på dan, men på natten bars där dit så där var lika mycket igen på morgonen. Där var en tröskemannarna som gett pass på att där kommit en liten karl slidande på en stor "byr" (börda). Den lille karen brukade alltid sätta sig vid en gård som låg en bit från den gård, dit han skulle, och vila sig. Där brukade han sitta på ändan av ett fotträ. Det var nämligen så att när de hade byggt längan så hade fotträ varit för långt, så det räckte utanom längan. Men de brydde sig inte om att såga av det. Kanske tänkte de bygga till längan och då kunde den biten av fotträ komma till nytta. På den biten av fotträ brukade nissen sätta sig och så satte han ner sin "byr" och vilade sig. Den mannen tänkte att ~~skulle~~ han skulle lura nissen och så tog han och skar av änden av fotträ. Han gjorde det så nätt

3709

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

7

så att ett litet granne av träet höll, så att det inte syntes att han hade skurit av änden. Så kom nissen och när han slängde ner sin "byr" så strök änden av fotträdet och nissen trillade omkull. Så fick han inte vila sig den gången. När han då kom till gården han skulle var han så trött så de kunde höra hur han pusta; när han kom in i logolvet sa han för sig själv: "Artan mil å artan trava". Så långt hade han gått och så mycket hade han åsat på , så han kunde gott vara trött.

3709

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

8

Goenisse.

Goenisse.

En man i Ebbaröd i Hörröd (Gärds h;d) skulle ha haft nisse.

Ett folk i Hörröd arrenderade ett kronoboställe. De människorna vore så giriga. "Hårr" gång de kokte gröt skulle de sätta ett fat gröt opp över "loftholled". En gång skulle de resa bort och då sa de till pian att hon skulle sätta opp ett fat gröt, som hon skulle sätta opp på loftet. Pian talade om det för drängarna. De kom då överens att de skulle lägga smöret underst i fatet. Där skulle nämligen alltid vara en smörklick i gröten och den lade de överst.

De hade åkt in säd den dan. Men rätt vad det var så kom all säden ut ur logolvet. Pian förstod vad det var så hon tog och lade smöret överst i fatet och så kom säden in igen i logolvet.



3709

Åldermansinstitutionen i Andrarum.

I Andrarums by (Albo härad) hade <sup>de</sup> ålderman, när jag var påg. Sysslan gick omkring på påboarna. Jag tror att de var ett år i taget.

Vid korset (vägkorset) nere i byn låg en stor sten. Den kallades för samlingssten. Oppe på den stod åldermannen och pratade och sa vad <sup>som</sup> skulle föreslås för byn. Stenen ligger nog där ännu. Sist jag såg den låg den i ett stengärde mitt för Sven Eriks

Åldermannen hade en kopparlur, som han tuffade i.

I Ludaröd hade åldermannen också en kppparlur.

I Sillaröd har de ännu åldermansgille.

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

Åldermansin-  
stitutionen i  
Andrarum.

9